#MeToo Courage to Respond Ethically
Rabbi Meesh Hammer-Kossoy, Ph.D.
meesh@pardes.org.il

#MeToo -- The Courage to Respond Ethically

I. The System and Its Limits

1. Mishnah Bava Kamma 8:6

משנה בבא קמא ח:ו

I. One who slaps another gives that person two hundred zuz; with the back of the hand, they give that person four hundred zuz. If he split their ear, plucked their hair, spit [at them] and spit touched them, stripped their cloak, or uncovered the head of a woman in the street, that person pays their victim four hundred zuz.

II. This is the principle: it is all according to the person's dignity/social status.

III. Rabbi Akiva says: "Even the poor of Israel, we see them as if they are free people who have lost their property, because they are children of Abraham, Isaac and Jacob."

(And) there was an incident of someone uncovering the head of a woman in the street. She came before Rabbi Akiva, and he required him to give her four hundred zuz. He said to him, "Rabbi, give me time." So he gave him time.

[The man] watched her stand at the entrance of her courtyard, broke a pitcher in front of her, and in it was an issar [eight prutot] of oil. She uncovered her head and scooped [the oil], and rubbed her hands on her head. He placed witnesses against her, and he came before Rabbi Akiva. He said to him, "Rabbi, to her I give four hundred zuz?!" He replied, "You haven't said anything." One who injures themselves, even though it is not permitted, they are exempt. Others who wound them are liable.

סָטָרוֹ, נוֹתֵן לוֹ מָאתַיִם זוּז. לְאַחַר יָדוֹ, נוֹתֵן לוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז. צָרַם בְּאָזְנוֹ, תָּלַשׁ בִּשְׂעָרוֹ, רָקַק וְהִגִּיעַ בּוֹ רֹק, הֶעֱבִיר טַלִּיתוֹ מִמֶּנּוּ, פָּרַע רֹאשׁ הָאִשָּׁה בַּשּׁוּק, נוֹתֵן אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז.

זֶה הַכְּלָל הַכֹּל לְפִי כְּבוֹדוֹ.

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲפִילּוּ עֲנִיִּים שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל, רוֹאִין אוֹתָם כְּאִלּוּ הֵם בְּנֵי חוֹרִין שֶׁיָּרְדוּ מִנִּכְסֵיהֶם, שֶׁהֵם בְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב.

וּמַעֲשֶׂה בְּאֶחָד שֶׁפָּרַע רֹאשׁ הָאִשָּׁה בַּשּׁוּק, בָּאת לִפְנֵי רַבִּי עֲקִיבָא, וְחִיְּבוֹ לִתֵּן לָהּ אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז.

אָמַר לוֹ רַבִּי, תֵּן לִי זְמַן.

נָתַן לוֹ זְמַן. שְׁמָרָהּ עוֹמֶדֶת עַל פֶּתַח חֲצֵרָהּ וְשָׁבַר אֶת הַכַּד בְּפָנֶיהָ, וּבוֹ כְּאִסָּר שֶׁמֶן. גִּלְתָּה אֶת רֹאשָׁהּ, וְהִיְתָה מְטַפַּחַת וּמַנַּחַת יָדֶהָ עַל רֹאשָׁהּ.

הֶעֱמִיד עָלֶיהָ עֵדִים, וּבָא לִפְנֵי רַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לוֹ, רַבִּי, לָזוֹ אֲנִי נוֹתֵן אַרְבַּע מֵאוֹת זוּז.

אָמַר לוֹ, לֹא אָמַרְתָּ כְּלוּם. הַחוֹבֵל בְּעַצְמוֹ, אַף עַל פִּי שֶׁאֵינוֹ רַשַּׁאי, פָּטוּר. אֲחֵרִים שֶׁחָבְלוּ בּוֹ, חַיָּבִין.

2. Talmud Moed Katan 17a

תלמוד מועד קטן יז.

There was a certain student about whom there were bad rumors. Rav Judah said: “What should be done? Should he be banned? But the rabbis need him! Should he not be banned? But the name of Heaven is being desecrated!” He said to Rabbah bar bar Hannah: “Have you heard any traditions on this matter?” He replied: “Rabbi Yohanan said the following: ‘What is the meaning of the verse, “*For the lips of a priest guard knowledge, And men seek rulings from his mouth; For he is a messenger of the Lord of Hosts*” (Mal. 2:7). If the master resembles a messenger of God, seek Torah from his mouth. If not, do not seek Torah from his mouth.’”

Rav Judah banned him.

In the end, Rav Judah fell ill, and the sages came to seek his welfare, and [the students] came with them as well. When Rav Judah saw him, he laughed. [The student] said to him: “It is not enough that you banned [me], but you are also laughing at me?” He replied: “I am not laughing at you, but that when I go to that world, I am happy that I did not even favor a man like you”

ההוא צורבא מרבנן דהוו סנו שומעניה.

אמר רב יהודה: היכי ליעבד?

לשמתיה - צריכי ליה רבנן, לא לשמתיה - קא מיתחיל שמא דשמיא.

אמר ליה לרבה בר בר חנה: מידי שמיע לך בהא: אמר ליה: הכי אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב (מלאכי ב') כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא אם דומה הרב למלאך ה' - יבקשו תורה מפיו. ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיו.

שמתיה רב יהודה.

לסוף איחלש רב יהודה, אתו רבנן לשיולי ביה, ואתא איהו נמי בהדייהו. כד חזייה רב יהודה חייך אמר ליה: לא מסתייך דשמתיה להההוא גברא אלא אחובי נמי חייך בי? אמר ליה: לאו בדידך מחייכנא אלא דכי אזלינא להההוא עלמא בדיחא דעתאי דאפילו לגברא כוותך לא חניפי ליה.

3. **Question to Rambam (1138-1204) n. 111** (trans. R. D. Roth) We ask the grace of our lord, light of the world, our master and Rabbi Moses ben R. Maimon, what say you - great rabbi, wonder of the generation from sunrise to sunset - of a certain Hazzan, who is also a Talmid (Chacham), regarding whom an unmentionable rumour (*rinun*) has proliferated, but no witnesses have come forth, and he has enemies. Should he be expelled from his position or not? …	**שו"ת הרמב"ם סימן קיא** שאלה אנו שואלים מחסד אדוננו אור העולם מרינו ורבינו משה בר' מימון ז"ל, מה אומר [מורנו ואדוננו ירום הודו] הרב הגדול מופת הדור ופלאו ממזרח שמש ועד מבואו על איש [מפורסם במשרת] החזנות והוא תלמיד (חכם) ג"כ. ויצא עליו רינון שאין ראוי להזכירו, אבל לא קמה בו [עדות] בשני עדים כשרים, ולו אויבים. (1) היסירוהו ממשרת החזנות אם לאו …
4. Responsa of the Rambam n. 111 The answer: What every intellectual should know. (1.) That no official should lose his position because of a mere rumor, even if he has no enemies. And certainly not if there are in the city people who hate him, and have evil intent. Because in matters like these it cannot be said *"for it is no good report" (Samuel I, 2:24) That is only if he has no enemies. But, if he has enemies, [we say] it is his enemies who have spread the [adverse rumor]."* (T.B. Moed Katan 18b)… (2b) And if this rumor has been spread about him, he should not be removed and it should not be publicized. As it has been said: *"if a Talmid Chacham has committed an offensive deed they do not 'ban' him publicly, because it is said: Therefore shalt thou stumble in the day and the prophet also shall stumble with thee in the night (Hoshea 4:5), [that is to say] Keep it dark, like night…. But then, when a Collegiate did incur the ban, how did he act? - As they do [in the West]: for in the West [Palestine] they appoint a tribunal for lashing a Collegiate but do not appoint a tribunal for pronouncing a ban."* [Talmud Moed Katan 17a]. … (2d) And do not let the story of R. Yehudah regarding that collegiate mistake you, because they explained this and said, that he acted in accordance with R. Il'ay, that he went where he is not known; and did the deed that his heart desired, and it was necessary to publicize the matter to them, so that the people would see the matter themselves and not just hear it through a rumor alone. (3a) And the man who spoke of this person without seeing him for himself should be banned, because there is no greater *afkarta* (irreverence) than that. (3b) He should be lashed for spreading libel... and be careful of the honor of Torah, for a mitzva is a candle and the Torah, light. And Moses wrote.	**שו"ת הרמב"ם סימן קיא** התשובה מה שצריך לידע כל משכיל וחכם, (1.) שאין ראוי להסיר שום בעל משרה ממשרתו בגלל שמועה בלבד, אפילו אין לו אויבים, ומכל שכן אם יש [בזאת] העיר בני אדם השונאים אותו, ובעלי כונות, לפי שבענינים כגון אלו בהכרח לא נאמר לא טובה השמועה לאומרם בכגון זה הני מילי היכא דליכא אויבים אבל אי איכא אויבים אויבים דמפקי קלא.... (2ב.) ואם יצא עליו זה (הרינון) אין ראוי להסירו ולא לפרסמו, [כמו שאמרו] תלמיד חכם שסרח, אין מנדין אותו בפרהסיא, שנ' וכשלת היום וכשל [גם] נביא עמך לילה כסהו כלילה. ואלא צורבא מרבנן דמיחייב נידוי היכי [נעביד] כי הא דמערבא מימנו אנגדא דצורבא מרבנן ולא מימנו אשמתא. (2ד.) ואל יטעה אתכם מעשה דרב יהודה בההוא גברא צורבא [מרבנן], לפי שביארו זאת ואמרו, דעבד כר' אלעאי, שהלך למקום, שאין מכירין [אותו], והיה עושה מה שלבו חפץ. והיה חייב לפרסמו אצלם, להיות האנשים [ראו] מעשיו (ולא) בשמועה לבד. (3א.) והאיש, אשר דבר [בזה] התלמיד (חכם) מבלי שראה בעיניו, חייב נידוי לפי שלא [תתכן] אפקרתא גדולה מזה (3ב) ולוקה משום מוציא שם רע, כי [ההוא מעשה] דטוביא חטא וכו'4. [והזהרו בכבוד התורה, כי נר מצוה ותורה אור וכתב] משה.
II. The Imperative of Action	
5. **Yerushalmi Moed Katan 3:1, 81d**, A maidservant of Bar Pata was passing in front of a synagogue, and she saw a teacher hitting one of the children more than necessary. She said to him: "Let that man be under the ban."	**ירושלמי מ"ק ג:א** חדא אמהא מן דבר פטא הוות עברה קומי חדא כנישא חמת חד ספר מחי לחד מיינוק יתיר מן צורכיה

He went and asked Rabbi Aha. [Rabbi Aha] said to him: "You need to be concerned for yourself." That comes to demonstrate that one who does something inappropriate needs banning.	אמרה ליה יהוי ההוא גוברא מחרם אתא שאל לרבי אחא אמר ליה צריך את חשש על נפשך הדא אמרה העושה דבר שלא כשורה צריך נידוי
6. Talmud Moed Katan 17a-b A certain strong man was harassing a student of the rabbis. [The student] came before Rav Joseph. [Rav Joseph] said to him: "Go ban him." [The student] replied: "I am afraid of him." [Rav Joseph] said: "Take a *petiha* out against him." [The student] replied: "How much the more so would I be scared of him." [Rav Joseph] said to him: "Take [the *petiha*] and put it in a pitcher, and take it to the graveyard and sound one thousand shofars against him for forty days." He did so, the pitcher exploded, and the strong man died	**תלמוד מועד קטן יז.-:** ההוא אלמא דהוה קא מצער ליה להההוא צורבא מרבנן, אתא לקמיה דרב יוסף. אמר ליה: זיל שמתיה. - אמר ליה: מסתפינא מיניה. - אמר ליה: שקילי פתיחא עליה. - כל שכן דמסתפינא מיניה. - אמר ליה שקליה אחתיה בכדא,ואחתיה בי קברי, וקרי ביה אלפא שפורי בארבעין יומין. אזיל עביד הכי. פקע כדא, ומית אלמא.
7. Rambam Murder and Preserving Life 1:14-15 Anyone who can save and does not save transgresses 'do not stand by the blood of your neighbour'. So too one who sees his friend drowning in the sea, bandits attacking him or a bad animal attacking him and he is able himself to save him or he could hire others to save him but he does not; one who hears idol worshippers or informers plotting harm for him or laying a trap for him and he doesn't tell his friend and inform him; or if he knows that an idol worshipper or a thug are on their way to his friend and he could appease them on behalf of his friend to change their intention and he doesn't appease him; and so too any similar case; One who does any of these transgresses 'do not stand idly by your neighbour's blood'. 15 The one who sees a pursuer going after his friend to kill him or after a woman to rape her and is able to save [the pursued] and does not, this one has cancelled a positive commandment: "and cut off her hand' (Deut. 25:12) and has transgressed two negative commandments: "do not turn away your eyes" (Deut. 25:12) and "do not stand idly by your neighbor's blood" (Lev. 19:16.)	**משנה תורה הל' רוצח א:יד-טו** כָּל הַיָּכוֹל לְהַצִּיל וְלֹא הִצִּיל עוֹבֵר עַל (ויקרא יט טז) "לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ". וְכֵן הָרוֹאֶה אֶת חֲבֵרוֹ טוֹבֵעַ בַּיָּם. אוֹ לִסְטִים בָּאִים עָלָיו. אוֹ חַיָּה רָעָה בָּאָה עָלָיו. וְיָכוֹל לְהַצִּילוֹ הוּא בְּעַצְמוֹ. אוֹ שֶׁיִּשְׂכֹּר אֲחֵרִים לְהַצִּילוֹ וְלֹא הִצִּיל. אוֹ שֶׁשָּׁמַע עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים אוֹ מוֹסְרִים מְחַשְּׁבִים עָלָיו רָעָה אוֹ טוֹמְנִין לוֹ פַּח וְלֹא גִּלָּה אׇזֶן חֲבֵרוֹ וְהוֹדִיעוֹ. אוֹ שֶׁיָּדַע בְּעַבּוּ''ם אוֹ בְּאוֹנֵס שֶׁהוּא בָּא עַל חֲבֵרוֹ וְיָכוֹל לְפַיְּסוֹ בְּגִלַּל חֲבֵרוֹ לְהָסִיר מַה שֶּׁבְּלִבּוֹ וְלֹא פִּיְּסוֹ. וְכָל כַּיּוֹצֵא בִּדְבָרִים אֵלּוּ. הָעוֹשֶׂה אוֹתָם עוֹבֵר עַל לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ: טו הָרוֹאֶה רוֹדֵף אַחַר חֲבֵרוֹ לְהָרְגוֹ אוֹ אַחַר עֶרְוָה לְבָעֲלָהּ וְיָכוֹל לְהַצִּיל וְלֹא הִצִּיל. הֲרֵי זֶה בִּטֵּל מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁהִיא (דברים כה יב) "וְקַצֹּתָה אֶת כַּפָּהּ". וְעָבַר עַל שְׁנֵי לָאוִין עַל (דברים כה יב) "לֹא תָחוֹס עֵינְךָ" וְעַל (ויקרא יט טז) "לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ:"
III. The Perils of Action	
8. Rambam Deot 7:3 The wise men said: "There are three transgressions which call forth punishment in this world, and disinherit the perpetrator from a share in the World to Come. They are: idolatry, adultery, and bloodshed; but *lashon* hara outweighs them all" (Arakhin 16b). The Sages, moreover, said: "One who speaks *lashon hara* denies Gd, for it is said: 'Who have said, Our tongues will we make mighty, our lips are with us, who is Lord over us'"? (**Ps. 12.5**.). And, again, the Sages said: "*Lashon hara* kills three persons, the one who speaks it, the one of whom it is spoken, and the one who receives it". In fact, the greatest harm comes to the one who receives the evil report.	**משנה תורה הל' דעות ז:ג** אָמְרוּ חֲכָמִים שָׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת נִפְרָעִין מִן הָאָדָם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא. עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וְגִלּוּי עֲרָיוֹת וּשְׁפִיכוּת דָּמִים. וְלָשׁוֹן הָרַע כְּנֶגֶד כֻּלָּם. וְעוֹד אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל הַמְסַפֵּר בְּלָשׁוֹן הָרַע כְּאִלּוּ כּוֹפֵר בָּעִקָּר. שֶׁנֶּאֱמַר (תהילים יב ה) "אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ". וְעוֹד אָמְרוּ חֲכָמִים שְׁלֹשָׁה לָשׁוֹן הָרַע הוֹרֶגֶת. הָאוֹמְרוֹ. וְהַמְקַבְּלוֹ. וְזֶה שֶׁאוֹמֵר עָלָיו. וְהַמְקַבְּלוֹ יוֹתֵר מִן הָאוֹמְרוֹ:
9. Talmud Arkhin 15b-16a	היכי דמי לישנא בישא

What constitutes evil speech? — Rabbah said: For example [to say] there is fire in the house of So-and-so. Said Abaye: What did he do? He just gave information? — Rather, when he utters that in slanderous fashion: 'Where else should there be fire if not in the house of So-and-so? There is always meat and fish'. Rabbah said: Whatsoever is said in the presence of the person concerned is not considered evil speech. Said Abaye to him: But then it is even more impudence and evil speech! — He answered: I hold with R. Jose, for R. Jose said: I have never said a word and looked behind my back. Rabbah son of R. Huna said: Whatsoever is said before three is not considered slander. Why? Your friend has a friend, and your friend's friend has a friend.	רבא אמר כגון דאמר איכא נורא בי פלניא אמר ליה אביי מאי קא עביד גלויי מילתא בעלמא הוא אלא דמפיק בלישנא בישא דאמר היכא משתכח נורא אלא בי פלניא דאיכא בשרא וכוורי] אמר רבה כל מילתא דמיתאמרא באפי מרה לית בה משום לישנא בישא אמר ליה כל שכן חוצפא ולישנא בישא אמר ליה אנא כרבי יוסי סבירא לי דאמר רבי יוסי מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי אמר רבה בר רב הונא כל מילתא דמיתאמרא באפי תלתא לית בה משום לישנא בישא מ"ט חברך חברא אית ליה וחברא דחברך חברא אית ליה
10. Hafetz Hayim 1:10:1-2 (Rav Yisrael Meir Kagan 1839-1933) 1 If a person saw someone harming his/her friend, whether robbing them, wronging them, or causing them damage, whether the one robbed or caused damage knew of it or not — or if the person shamed them or aggrieved them, or wronged them with words — and it became known to them clearly that the person did not return the theft or reimburse them for the damage and did not beseech them to forgive the transgression — even if the person saw this thing alone, they can relate it to others in order to help the one who was wronged and to condemn these evil deeds before people; but they must be sure to fulfill the following seven conditions: 1. that they witness themselves and not hear of it from others, unless it becomes clear to them afterwards that the thing is true. 2. that they take great care not to immediately determine the thing to be theft, or wronging, or damage, and the like, without carefully analyzing whether it actually is theft or damage according to the law. 3. that they reprove the sinner first, gently — perhaps it [the proof] will avail the perpetrator who will thereby rectify his ways. And if the person does not listen to them, then they should apprise the people of this person's guilt — how the person deliberately harmed another. (And if they know that the reproof will not be accepted — this will be explained below, the Lrd willing, in section 7.) 4. that they should not exaggerate the wrong beyond what it is. 5. that they should intend the benefit [of others] and not, Gd forbid, to benefit themselves from the taint ascribed to the other, and not out of preexisting hatred. 6. if they can bring about the desired benefit itself without recourse to exposing them for their act, then, in all instances, it is forbidden to speak [of what they did].	**החפץ החיים א:י:1-2** א אִם אֶחָד רָאָה אָדָם, שֶׁעָשָׂה עַוְלָה לַחֲבֵרוֹ, כְּגוֹן שֶׁגָּזְלוֹ אוֹ עֲשָׁקוֹ אוֹ הִזִּיקוֹ, בֵּין אִם הַנִּגְזָל וְהַנִּזָּק יוֹדְעִים מִזֶּה אוֹ לֹא. אוֹ שֶׁבִּיְּשׁוֹ, אוֹ שֶׁצְּעָרוֹ וְהוֹנָה אוֹתוֹ בִּדְבָרִים. וְנוֹדַע לוֹ בְּבֵרוּר, שֶׁלֹּא הֵשִׁיב לוֹ אֶת הַגְּזֵלָה וְלֹא שִׁלֵּם לוֹ אֶת נִזְקוֹ וְלֹא בִּקֵּשׁ פָּנָיו לְהַעֲבִיר לוֹ עַל עֲוֹנוֹ, אֲפִלּוּ רָאָה דָּבָר זֶה בִּיחִידִי, יָכוֹל לְסַפֵּר הַדְּבָרִים לִבְנֵי אָדָם כְּדֵי לְעֹזֶר לַאֲשֶׁר אָשַׁם לוֹ וּלְגַנּוֹת הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים בִּפְנֵי הַבְּרִיּוֹת, אַךְ יִזָּהֵר, שֶׁלֹּא יַחְסְרוּ אֵלּוּ הַשִּׁבְעָה פְּרָטִים, שֶׁנִּבְאֲרוּ בְּסָמוּךְ. חלק ראשון: הלכות איסורי לשון הרע, כלל י, ב׳ א וְאֵלּוּ הֵן: א שֶׁיִּרְאֶה זֶה הַדָּבָר בְּעַצְמוֹ, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁמִיעָה מֵאֲחֵרִים, אִם לֹא שֶׁנִּתְבָּרֵר לוֹ אַחַר כָּךְ, שֶׁהַדָּבָר אֱמֶת. ב שֶׁיִּזָּהֵר מְאֹד, שֶׁלֹּא יַחְלִיט תֵּכֶף אֶת הָעִנְיָן בְּדַעְתּוֹ לְגֵזֶל וְעשֶׁק אוֹ לְהֶזֵּק וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה, רַק יִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב אֶת עֶצֶם הָעִנְיָן, אִם הוּא עַל פִּי דִּין בִּכְלַל גֵּזֶל אוֹ הֶזֵּק. ג שֶׁיּוֹכִיחַ אֶת הַחוֹטֵא מִתְּחִלָּה וּבְלָשׁוֹן רַכָּה, אוּלַי יוּכַל לְהוֹעִיל לוֹ, וְיֵיטִיב עַל יְדֵי זֶה אֶת דְּרָכָיו, וְאִם לֹא יִשְׁמַע לוֹ, אָז יוֹדִיעַ לָרַבִּים אֶת אַשְׁמַת הָאִישׁ הַזֶּה, מַה שֶּׁהֶזִּיד עַל רֵעֵהוּ. (וְאִם יוֹדֵעַ בּוֹ, שֶׁלֹּא יְקַבֵּל תּוֹכַחְתּוֹ, יְבֹאַר לְקַמָּן, אִם יִרְצֶה ה', בְּסָעִיף ז'). ד שֶׁלֹּא יַגְדִּיל הָעַוְלָה יוֹתֵר מִמַּה שֶּׁהִיא. ה שֶׁיְּכַוֵּן לְתוֹעֶלֶת, וּבְמוֹ שֶׁנִּבְאַר לְקַמָּן בְּסָעִיף ד', וְלֹא לְהָנוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, מֵהַפְּגָם הַהוּא, שֶׁהוּא נוֹתֵן בַּחֲבֵרוֹ, וְלֹא מִצַּד שִׂנְאָה, שֶׁיֵּשׁ לוֹ עָלָיו מִכְּבָר. ו אִם הוּא יָכוֹל לְסַבֵּב אֶת הַתּוֹעֶלֶת הַזֹּאת גּוּפָא {עצמה} בְּעִצָּה אַחֶרֶת, שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְסַפֵּר אֶת עִנְיַן הַלָּשׁוֹן הָרַע עָלָיו, אֲזַי בְּכָל גַּוְנֵי אֲסוּר לְסַפֵּר.

7. that they should not cause the one spoken about more damage than they would suffer if the matter were brought to trial in beth-din. (The rationale for this is to be found below in the laws of gossip, Principle IX, where it properly belongs.)	ז שֶׁלֹּא יְסוֹבֵב עַל יְדֵי הַסְפּוּר הֶזֵּק לְהַנִּדּוֹן יוֹתֵר מִכְּפִי הַדִּין, שֶׁהָיָה יוֹצֵא, אִלּוּ הוּעַד עָלָיו בְּאֹפֶן זֶה עַל דָּבָר זֶה בְּבֵית דִּין, וּבְאוּר דָּבָר זֶה עַיֵּן לְקַמָּן בְּהֲלָכוֹת רְכִילוּת בְּכְלָל ט', כִּי שָׁם מְקוֹמוֹ.
11. <u>Talmud Moed Katan 17b</u> Resh Lakish was guarding an orchard when a certain man came and ate some figs that were growing there. Resh Lakish yelled at him, but this man paid no attention. Resh Lakish said: Let that man be banned. The man eating the figs said to him: On the contrary, let that man, [i.e., Resh Lakish] be in banned, for even if I have become liable to you for money, have I become liable to you for the ban? Resh Lakish went to the study hall. The other Sages said to him: His decree of ostracism is valid, but your decree of ostracism is not.	**<u>תלמוד מ"ק יז:</u>** ריש לקיש הוה מנטר פרדיסא אתא ההוא גברא וקאכיל תאיני רמא ביה קלא ולא אשגח ביה אמר ליהוי ההוא גברא בשמתא א"ל אדרבה ליהוי ההוא גברא בשמתא אם ממון נתחייבתי לך נידוי מי נתחייבתי לך אתא לבי מדרשא א"ל שלו נידוי שלך אינו נידוי
12. <u>Talmud Shabbat 62a</u> Ulla holds that women are a people unto themselves.	**<u>תלמוד שבת סב.</u>** קסבר עולא נשים עם בפני עצמן הן

Teacher Bio

THE PARDES INSTITUTE OF JEWISH STUDIES is an open, inclusive, diverse and intellectually challenging Jewish learning community based in Jerusalem with programs worldwide. Pardes cultivates a life-long love of Jewish learning, the Jewish people and Israel. Pardes inspires engagement in Jewish life — as communal and spiritual leaders, educators and active participants. For more information see www.pardes.org.il.